

מקשל"ר* מחצית שנות השמונים

אני זוכר אותה נכנסת למשרדי במדים מוארים ומבקשת ממני, איש המחשבים של היחידה, "תקשורת". במדבריות היומיום הצבאי היא נדמטה לוונוס שעלתה מאספלט הבסיס בתל השומה בצפון, במרחק שלוש מאות קילומטרים, חברי לחמו ב"מבצע שלום הגליל". מסיפוריהם עלתה בי הדחיפות הנואשת של "תפוס את היום". לא היינו לנאהבים אבל כתבתי לה עשרות שירי נעורים והיא עזרה לי לשמור על שפיותי מול דיווחי ההרוגים שהגיעו אפלים וכבדים מדי יום ביומו. שנים אחר כך נפרדו דרכינו ועשורים מאוחר יותר הצטלבו. בדיעבד אפשר לתאר אותה כעששית בלונדינית בממלכתו של האדס. נסיכה מרהיבה מסביון על רקע גלי המוות הלא נגמרים ששטפו את בני דורי בלבנון.

*מקשל"ר - מפקדת קצין שלישות ראשי. בתקופה ההיא שכנה בקרבת לשכת הגיוס בתל השומה.

ניקולא יוזגוף אורבך

יעל זליגמן

לו ידעת

סרק

מיום בו הכרזת עלי
מלחמה, התפקדתי לשורותיה כחיל נאמן.
הייתי ראש צבאותיה בכל קרב
נגדי.
פקדתי על הרס התם והשחתת התקנה
בשם
כל האיראליים הנעלים שהנחלתני
בשם
הדחף לטשטש כל אשר הייתי...
כל אשר לא אהיה עוד לעולם.

יחדו הפרנו כל חלשות האויב
יחדו נעצנו החרכות במעוזים הכמוסים
בהם הכאב מר מן המות והחיים
היו האפשרות היחידה.
יחדו נלחמנו כתרף לצד כתרף
שנים...
אתה - בשם אהבתך אלי
אני - בשם הדחף להרס
לכליון
לנצחוננו - הפסדי.

כדורים כדורים כדורים - ולבלע,
כדורים כדורים - ולפעור את הלע;
החיים השנואים,
החיים מקיאים
אותי חזרה לתוכם.

כדורים כדורים כדורים - ולירות,
כדורים כדורים - אש ודם ואורות;
אנשים אחרים
כה סמוכים ובתורים
אותי יצרבו במחם.

כדורי משפחים אש ודם ואורות,
כדורי משככים שעמום או צרות
החיים מנצחים,
החיים מנצחים
אותי בארוע חכם.

החיים מנצחים: מה חשוב הם זוכרים
החיים מנצחים רגעים לא-חוזרים;
כשאתם מתפזרים,
צדקנים אכזרים,
אנשים אחרים
לי קרובים אך זרים
אותי ילחשו בנוחם.